

РЕШЕНИЕ

№ 1034

гр. Бургас, 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и шести септември през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росен Д. Парашкевов
Членове: Калина Ст. Пенева
Кремена Ил. Лазарова

при участието на секретаря Жанета Д. Граматикова
като разгледа докладваното от Калина Ст. Пенева Въззивно гражданско дело
№ 20232100501285 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.258 и сл. от Гражданския процесуален кодекс.

Постъпила е **въззивна жалба** от Н. С. Д. с ЕГН *****, чрез
процесуален представител адв. Петя Владикова, срещу решение
№1203/31.05.2023 год. по гр.д.№ 4516/2022 год. по описа на Бургаския
районен съд, с което е **отхвърлен** предявения от Н. С. Д., с ЕГН *****,
съд.адрес: гр.Бургас, ул.”Шейново” № 116-118, ет.2, офис 8 чрез адв. Петя
Димитрова Владикова от БАК, иск за отмяна на Заповед ЛС(нк) № 37 от
16.05.2022 г. на работодателя “Гард Ейч Ем Ес“ ЕАД с ЕИК 130195436,
седалище и адрес на управление: гр.Бургас, производствена площадка на
”Лукойл Нефтохим Бургас”, с която му е наложено дисциплинарно наказание
”Предупреждение за уволнение” и е осъден Н. С. Д. да заплати на “Гард Ейч
Ем Ес“ ЕАД сумата 1 000 лв. – платено адвокатско възнаграждение.

Във въззивната жалба се твърди, че обжалваното решение е
неправилно-постановено в нарушение на материалния закон, в нарушение на

процесуалния закон и необосновано. Твърди се, че обжалваната заповед не отговаря на изискванията на чл.195, ал.1 от КТ, тъй като сочените нарушения не са индивидуализирани в достатъчна степен - не е посочено кога и къде са извършени. Твърди се, че заповедта е издадена при неспазване на чл.193 от КТ, тъй като обяснения от ищеца са поискани само формално и той не е бил запознат предварително с всички описани в заповедта нарушения. Твърди се също, че не е доказано от работодателя, че ищецът е извършил посочените в заповедта нарушения. Оспорено е кредитирането от съда на свидетелските показания на разпитаните по делото свидетели – служители на ответника, поради тяхната заинтересованост от изхода на делото. Твърди се, че противно на соченото в заповедта, ищецът е проверил описаните в нея МПС, което е станало на паркинга намиращ се в непосредствена близост до КПП-6, а не пред неработещата бариера. Твърди се, че ищецът е основател и председател на синдикална организация при работодателя и целта на наложеното му дисциплинарно наказание не е да бъде наказан за реално допуснати дисциплинарни нарушения, а осъществяване на тормоз и натиск върху него за напускане на работата защото „не е удобен“ на работодателя. Направено е искане за отмяна на обжалваната заповед и присъждане на разноските по делото за двете съдебни инстанции.

В дадения срок е постъпил **отговор** от “Гард Ейч Ем Ес“ ЕАД, гр.Бургас, чрез процесуален представител адв. Петя Вълканова, в който са изложени пространствени и подробни съображения за неоснователност на въззивната жалба и правилност на обжалваното решение. Отречено е съдът да е допуснал твърдените в жалбата нарушения, както и въобще да е допуснал нарушения, които да са валидни основания за обжалване на решението. Твърди се обоснованост на изводите на съда на базата на правилно кредитиране на свидетелските показания на ангажираните от работодателя свидетели и на останалите доказателства по делото. Направено е искане за потвърждаване на обжалваното решение и за присъждане на съдебните разноски за въззивната инстанция.

Въззивната жалба е подадена в срок от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и е ДОПУСТИМА.

С обжалваното решение Бургаският районен съд се е произнесъл по иск с правно основание чл.357, вр. чл.188, т.2 от КТ.

В открито съдебно заседание на въззивния съд страните поддържат изразените становища, правят възражения по чл.78, ал.5 от ГПК.

Бургаският окръжен съд, като взе предвид изложеното по-горе и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Обжалваното решение е постановено от компетентен съд в рамките на правомощията му, по допустим иск, поради което **е валидно и допустимо**.

С предявения иск от ищеца Н. С. Д. от гр.Бургас против ответника “Гард Ейч Ем Ес“ ЕАД, гр.Бургас, се твърди незаконност на наложеното на ищеца от ответника дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ със заповед ЛС(нк) № 37/16.05.2022 год. на председателя на Съвета на директорите, връчена на 20.05.2022 год. Твърди се, че заповедта не отговаря на изискванията на чл.195, ал.1 от КТ, тъй като не е мотивирана – не е посочено кога са извършени нарушенията, а при издаването ѝ не е била спазена процедурата по чл.193 от КТ, тъй като за част от описаните нарушения не са му били поискани предварителни обяснения. Отрича да е извършил нарушения на трудовата дисциплина, моли за отмяна на заповедта и за присъждане на съдебните разноски.

Ответникът оспорва предявеният иск. Твърди, че наложеното наказание е законосъобразно, а заповедта отговаря на изискванията на чл.193 и чл.195 от КТ. Сочи, че трудовото правоотношение с ищеца е прекратено на осн. чл.325, ал.1, т.1 от КТ - по взаимно съгласие, считано от 13.07.2022 год. Моли за отхвърляне на предявения иск и за присъждане на съдебните разноски.

От събраните по делото доказателства се установява, че със заповед ЛС(нк) № 37/16.05.2022г. на председателя на Съвета на директорите на дружество, на ищеца, в качеството му на работник по трудов договор № 1572/29.03.2019г. и допълнително споразумение от 31.03.2022г., заемащ длъжността „о.“ в ответното дружество, е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“, на осн. чл.195, ал.1 от КТ.

Не се оспорва, че трудовото правоотношение между страните е прекратено по взаимно съгласие считано от 13.07.2022 год. – т.е. преди предявяване на иска, с което не отпада правния интерес на ищеца да търси защита срещу наложеното му дисциплинарно наказание.

Видно от обжалваната заповед, в нея е посочено, че въз основа на докладна записка, подадена от И. Б. - ръководител на отдел 1, Управление № 1 на “Гард Ейч Ем Ес“ ЕАД, е установено, че ищецът е **допуснал през вход КПП - 6 да преминат непроверени лица и МПС - не е извършил проверка на водачите и превозните средства - влекачи с ДК№ СВ 6702 РХ и СВ 3660 МК, както и че не е използвал личната си идентификационна карта - бадж /същата не е закачена на облеклото му/, част от задължителната форма - без шапка, и специалното предпазно средство за защита - гумена палка, която следва да носи на кръста си по време на цялото дежурство.** Посочено е, че това са нарушения на трудовата дисциплина по смисъла на чл.187, ал.1, както следва: по т.3 – неизпълнение на възложената работа; по т.7 – неизпълнение на законни нареждания на работодателя; по т.8 – злоупотреба с доверието на работодателя, което е гласувал на конкретния работник за изпълнението на възложената работа, и по т.10 – неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закон и други нормативни актове, в правилника за вътрешния трудов ред или определени при възникването на трудовото правоотношение, а именно – в чл.126, т.3, т.7 и т.10 от КТ; в чл.55 и чл.56, ал.1 от ЗЧОД; в чл.20, т.1, т.2 и т.5 от ПВТР; в т.2.1, т.2.2, т.2.3, т.2.7, т.2.8, т.2.14, т.2.21 и т.3.3 от Инструкцията за дейността на о.я на пост ”КПП – 6”; в т.3, пр.6 и пр.11, и т.4, пр.1 от Инструкцията за общи задължения на о.ите; в т.1.3 от Положение за специалното формено облекло на работниците – о.и в “Гард Ейч Ем Ес“ ЕАД, респективно – Приложение № 2 към него, и в т.1.1, т.1.2, т.1.4, т.1.5 и т.11 от Длъжностната характеристика на работника. Посочено е, че след поискани и дадени обяснения от работника, съгласно които той не счита, че е извършил нарушение на трудовата дисциплина, както и предвид това, че спрямо работника има действащо дисциплинарно наказание ”забележка”, наложено със Заповед № ЛС(нк) 702/21.10.2021год. за заспиване на пост по време на дежурство, на основание чл.188, т.2 от КТ, на ищеца е наложено дисциплинарно наказание “предупреждение за уволнение“. Заповедта е връчена лично на ищеца на 20.05.2022 год.

Въззивният съд намира възраженията на ищеца срещу законосъобразността на наложеното дисциплинарно наказание изложени в исковата молба, поддържани и пред настоящия съд, за неоснователни.

Твърди се, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като в противоречие с

изискванията на чл.195, ал.1 от КТ в нея не е посочена датата на извършване на твърдените нарушения, както и къде са извършени, поради което не е индивидуализирана в достатъчна степен. Възраженията са неоснователни. В заповедта ясно е посочено мястото на извършване на нарушенията - КПП-6, както и, че нарушенията са извършени към момента на преминаване през КПП-6 на водачите и превозните средства - влекачи с ДК№ СВ 6702 РХ и СВ 3660 МК, по време на смяната на ищеца, на които не е направена проверка. В нея се съдържа и препращане към докладна записка изготвена от И. Б. /л.60/, в която е посочено, че описаните в заповедта нарушения са по време на дневната смяна на ищеца за периода от 7 до 19 ч. на 10.04.2022 год. Не се споделя възражението, че ищецът не е бил предварително запознат с твърденията на работодателя и изложеното в тази докладна записка. Явно докладната, както и датата на която работодателят твърди, че са извършени нарушения, са били известни на ищеца преди налагане на дисциплинарното наказание, тъй като писмените обяснения дадени от него пред работодателя по реда на чл.193 от КТ /л.66/ започват с това, че „на 10.04.2022 год.“ е бил „на работа за времето от 7 до 19 ч. на смяна на пост АННЕ-КПП-6“.

Съдържанието на депозираните от ищеца пред работодателя писмени обяснения по чл.193 от КТ, сочи неоснователност и на възражението, че не му е била дадена възможност преди налагане на дисциплинарното наказание да се запознае с фактите и да даде своите обяснения за тях.

Основателно е възражението, че от ищеца не са поискани обяснения по чл.193 от КТ относно едно от описаните в заповедта нарушения „неизползване на специално предпазно средство за защита – гумена палка“. Предвид неспазената процедура, съдът намира, че за работодателя не е била налице възможност да наложи на ищеца дисциплинарно наказание и за това нарушение, поради което **законосъобразността на обжалваната заповед следва да се прецени по същество само относно останалите описани в нея нарушения.** Ето защо възражението за изцяло неспазена процедура по чл.193 от КТ се явява неоснователно. По делото са налице доказателства, че преди налагане на дисциплинарното наказание, относно останалите описани в заповедта нарушения, работодателят писмено е поискал обяснения и ги е получил от ищеца също в писмен вид. Видно от съдържанието на връченото на 18.04.2022 год. искане за даване на писмени обяснения от ищеца, и обратно на твърденията на ищеца, обяснения са му поискани и за това че „по

време на дежурството си на 10.04.2022 год. е бил без личната си идентификационна карта /бадж/ и не по форма /шапка/.

Въззивникът не оспорва пред настоящия съд отразеното на записа от монтираните от работодателя камери, за което свидетелстват и свидетелите С. и М., на чиито показания настоящият съд също дава вяра, тъй като се подкрепят от останалите доказателства по делото, че на 10.04.2022 год. по време на работа не е извършил проверка на водачите и превозните средства - влекачи с ДК№ СВ 6702 РХ и СВ 3660 МК **на КПП – 6**, но твърди че това не е нарушение на трудовите му задължения. Прави възражение, че не е бил задължен да извърши проверката точно на това място, както и, че е извършил такава след като автомобилите са преминали през КПП-6, на територията на паркинг намиращ се в непосредствена близост до това КПП.

Възраженията на ищеца са неоснователни. Съдържанието на Инструкцията на дейността на о.я на пост КПП-6, с която ищецът е бил запознат, изрично сочи, че дължимото от о.я поведение по орхана на обект „Лукойл Нефтохим Бургас“ АД, се осъществява точно в „района на поста“ и преди навлизане на лица и МПС на територията на завода, а не след това. Това поведение отговаря на изискването за добросъвестно изпълнение на трудовите задължения, тъй като извършването на последваща проверка би обезсмислило необходимостта от охрана на обекта. От друга страна ищецът не е ангажирал своевременно доказателства за извършена последваща проверка на паркинг на територията на завода, поради което съдът не би могъл да приеме за установено и това негово твърдение. Дори обаче да се приеме, че такава последваща проверка е била извършена от ищеца, това не променя извода за допуснато съществено нарушение на трудовите му задължения. При проследяване на трудовите задължения на заеманата от ищеца длъжност, предвидени в законите и другите нормативни и вътрешни актове, в Правилника за вътрешния трудов ред и определени при възникването на трудовото правоотношение - чл.126, т.3, т.7 и т.10 от КТ; в чл.55 и чл.56, ал.1 от ЗЧОД; в чл.20, т.1, т.2 и т.5 от ПВТР; в т.2.1, т.2.2, т.2.3, т.2.7, т.2.8, т.2.14, т.2.21 и т.3.3 от Инструкцията за дейността на о.я на пост ”КПП – 6”; в т.3, пр.6 и пр.11, и т.4, пр.1 от Инструкцията за общи задължения на о.ите, и др., недвусмислено се установява, че проверката, която следва да бъде извършена от о.я е **за недопускане на непроверено**

МПС и водач на МПС на територията на стратегически обект от значение за националната сигурност, поради което дори да се приеме, че ищецът е извършил последваща проверка след като МПС е влязло на територията на обекта, не може да се приеме, че са изпълнени задълженията по основната трудова функция на ищеца за осъществяване на пропускателен режим за охрана и гарантиране на сигурността и безопасността на обекти, лица, ценни пратки и товари и най-общо казано - по обезпечаване на възможността за навременно предотвратяване на вреди последици.

С въззивната жалба не се оспорва отразеното в заповедта, видно от записите, чието съдържание е възприето от свидетелите С. и М., че към момента на преминаване на автомобилите през КПП-6 ищецът е бил без елементи от утвърдената униформа - нямал е шапка и бадж, което също сочи допуснатото нарушение на трудовата дисциплина.

Предвид изложеното, съдът не споделя възраженията на ищеца, че не е допуснал нарушения на трудовата дисциплина.

Относно тежестта на установените нарушения на трудовата дисциплина съдът намира, че тъй като първото от описаните нарушения /неизвършената проверка/, касае неизпълнение на основните трудови задължения на длъжността заемана от ищеца, дори само то е достатъчно да обоснове налагане на второто по тежест дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“, като в случая се отчете и това, че за предходно неизпълнение на трудовите задължения – заспиване по време на дежурство, на ищеца е било наложено друго дисциплинарно наказание „забележка“- незаличено към момента на издаване на обжалваната заповед. Ето защо съдът намира, че наложеното на ищеца дисциплинарно наказание съответства на тежестта на допуснатите от него дисциплинарни нарушения, при отчитане и на останалите релевантни обстоятелства, независимо от това дали към момента на налагането му от страна на работодателя е имало негативно отношение към ищеца във връзка със синдикална дейност. Осъществяването на синдикална дейност не е основание за неспазване на задълженията по трудовото правоотношение и не освобождава работника от дисциплинарна отговорност. При съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, включително от показанията на свидетеля П. не би могъл да се направи извод, че дисциплинарното наказание на ищеца е наложено с цел дискриминация

или поради злоупотреба с право от страна на работодателя.

С оглед изложеното по-горе исковата претенция е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Като е истагнал до идентични правни изводи, Бургаският районен съд е постановил **правилно съдебно решение**, което следва да бъде **потвърдено** от настоящия съд.

В полза на въззиваемия следва да се присъдят направените по делото разноси за заплатено адвокатско възнаграждение за защита пред въззивния съд в размер на 1000 лв. При отчитане на правната и фактическа сложност на делото, както и обсоятелството, че 1000 лв. е минималният размер съгласно чл.7, ал.1 т.3 от Наредба №1 за МРАВ, съдът намира за неоснователно направеното възражение по чл.78, ал.5 от ГПК за намаляване на размера на заплатено от въззиваемия адвокатско възнаграждение, и го присъжда в пълен размер.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №1203/31.05.2023 год. по гр.д.№ 4516/2022 год. по описа на Бургаския районен съд.

ОСЪЖДА Н. С. Д., с ЕГН *****, съд.адрес: гр.Бургас, ул.”Шейново” № 116-118, ет.2, офис 8 , адв. Петя Димитрова Владикова, да заплати на **“Гард Ейч Ем Ес“ ЕАД**, с ЕИК 130195436, седалище и адрес на управление: гр.Бургас, производствена площадка на ”Лукойл Нефтохим Бургас”, направени пред въззивния съд разноси за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на **1000 лв.** /хиляда лева/.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____